

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

*Een Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die daar is boven
allen en door allen en in u allen.*

EFEZE 4 : 5 en 6.

No. 18.	Abonnementsprijs per jaar:	6e Jaargang
15 September.	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1901.

De Geest van het Tempelwerk.

Redevoering van Ouderling Marriner W. Merrill, gehouden
6 April 1901, te Salt Lake City.

Vervolg en slot van bladzij 260.

Ik wensch u mede te deelen, hoe ik in den Cache Ring gedaan heb. Gedurende het laatste jaar hadden wij niet één gerichtszitting van den Hoogen Raad. Wij hebben broeders gekozen en hen tot de partijen gezonden, welke moeielijkheden en verschil hadden, en ik heb tot de broederen gezegd, „gaat en zingt de liederen van Zion voor hen“. Wel, hoeveel malen zullen wij zingen?“ „Wel, zingt een lied en bidt dan; en zingt dan wederom en zingt verder voort, totdat de Geest van den Heer daar is en gij gevoelen kunt dat er een verzachting plaats vindt“. Nu, ik kan u zeggen, dat dit buitengewone goede gevolgen heeft gehad. De moeielijkheden zijn door de partijen zelf uit den weg geruimd. Hunne harten zijn verzacht geworden en zij hebben besloten om hun eigene moeielijkheden in orde te brengen. Dat is de eenigste weg dat zij geregeld kunnen worden. De Hooge Raad kan zulks niet doen; de Bisschops-Raad kan zulks niet doen. Zij mogen beslissingen maken, doch brengen die besluiten het in orde? Daar is slechts eene weg om die te regelen, en die is in de Schriften aangegeven: ga tot uw broeder en maakt tusschen u en hem alleen verzoening. Laat ons onze moeielijkheden zelf in orde brengen en laat de Hooge Raad gebruikt worden voor het prediken van het Evangelie en met het bezoeken in de huizen, juist gelijk als onze Ouderlingen in de wereld doen. Onze Ouderlingen maken meer bekeerlingen door het spreken in de huizen, dan van het spreekgestoelte. Zij bezoeken de menschen aan hunne huizen en spreken met hen. Dit is juist wat wij in Zion noodig hebben. Laat onze broederen, welke auto-

riteit hebben tot de haardstede van het volk gaan en met hen daar spreken aangaande het bijwonen van vergaderingen en het volbrengen van hunne plichten.

In het bijzonder is de opmerking gemaakt, dat de Ouderlingen hunne Ouderlingen-vergaderingen niet bijwonen. Zij hebben bekeering van noode. Zij zijn goede mannen, doch nalatig en achteloos. Het is noodig, dat hun hart door den Geest des Heeren aangeraakt wordt en een ontwaking is in hunne harten noodig. Daar is geen moeite ten opzichte van de Zusters; indien de broederen slechts doen willen wat recht is, in waren zin leiden en raadgeven en in de familiekringen zingen, en hun familiegebeden doen, zoo zullen de zusters goed zijn. De moeielijkheden liggen bij het hoofd van de familiën en met de dragers van het heilige Priesterschap, welke beloofd hebben om hun plicht te doen, want als wij nu menschen verordineeren, vragen wij hen of zij getrouw in hunne roeping en bediening willen zijn. Wij hebben een ontwaking noodig.

Terwijl het juist is voor het Presidentschap der Kerk en voor den Hoogen Raad juist is om samen te komen en te zingen en te bidden, zoo is dezelfde regel goed voor den Bisschop en Raadgevers van elk Wijk. Houd deze samenkomsten wekelijks en laat niet toe dat een kleine zaak u daarvan terughoudt. Een zekere Bisschop en Raadgever zeide tot mij, dat niet een van hen zingen kon; ik raade hen aan, dat zij iemand uitnoodigen zouden om met hen tegenwoordig te zijn, welke zingen kan; en indien zij niemand kunnen krijgen, laat hen dan zingen zoo goed als zij kunnen. Doet zoo goed als gij het kunt en de Heer zal het aannemen. Zingten bidt en bespreekt de zaken van het Wijk. Juist zoo zeker als gij deze regeling wilt aannemen en het volvoeren, zoo zult gij weldoeners voor het Wijk en een zegen voor het volk zijn. Uwe gedachten zullen in de richting van het belang van het volk geleid worden en als zij bemerkten dat hun welvaart u aan het hart ligt, zoo zullen zij gewillig zijn om tot u om raad te komen.

President Snow zegt dat er veel Bisschoppen zijn, welke niet hun plicht doen. Ik weet dat zulks waar is en ik weet dat de Heer hem inspireerde om zulks te zeggen, want hij kon geen persoonlijk bezoek aan elk Wijk afleggen, en den toestand onderzoeken. De Heer inspireerde hem om dit te zeggen en het is noodig, dat dit in onze harten zinkt. Wij wenschen mannen en vrouwen te behouden, wij wenschen familiën te behouden. Wij gaan in de wereld en besteden onzen tijd en middelen om het Evangelie te prediken en menschen tot onze Kerk te vergaderen, terwijl in vele opzichten wij diegenen veronachtzamen, welke in ons midden wonen. Iedereen is niet gelijk en het is een goed ding dat wij zulks niet zijn. President Snow zegt dat ieder van ons zijn persoonlijkheid heeft en wij dit altoos hebben zullen. Ik veronderstel dat wij altijd juist diegenen wezen zullen, welke wij in werkelijkheid zijn, en indien wij in onszelve voortgang maken, zooveel te beter. Het wordt van ons verwacht dat wij vooruitgang maken, en dat wij ons uitbreiden zullen.

Het is in de hemelen besloten, dat dit volk aan het hoofd zal zijn en dat de groote mannen van de natie van lieverlede tot Zion om raad en wijsheid zullen komen. Wat is onze toekomst? Welke voorrechten hebben wij boven andere menschen? Wij hebben gemeenschap met de hemelen. Dit is het wat wij op de wereld voor hebben. Wij hebben niet alleen het voordeel van hunne geleerdheid doch wij hebben goddelijke inspiratie, waardoor ons verstand verlicht wordt. Het Presidentschap der Kerk heeft de hemelen voor hen geopend door den Geest en de macht van God, en zij zullen instaat zijn om de wijste van de natie raad te geven. Deze tijd zal komen en is niet ver af.

Mijne broederen en zusters, ik gevoel de belangrijkheid, dat wij een ontwaking onder de Heiligen zouden hebben. Verwacht niet tot groote dingen te geraken, zooals Broeder Smoot gisteren aan haalde, zooals het houden van bijzondere vastenvergaderingen ten nutte van enkele personen. Neemt de orde van de Kerk zooals deze is, en tracht geen zijdelingsche dingen in te brengen en de verordeningen van het Evangelie te veranderen. Indien wij de verordeningen van het Evangelie veranderen, zoo zullen wij spoedig het verbond hetwelk wij gemaakt hebben verbreken.

De Heer klaagde dat Israël Zijne wetten overtrad, de verordeningen veranderde en het eeuwig verbond verbrak; en Hij kastigde Israël van wege Zijn ongerechtigheden. Op een andere gelegenheid vertelde Hij hun dat zij Hem beroofden. En zij wenschten te weten waarin zij hem beroofden. „In tiende en in offeringen.“ Hoevelen van ons hebben den Heer in tiende en in offeringen beroofd? Ofschoon er een groote verbetering in deze richting gemaakt is, zoo gevoel ik in mijn hart dat wij nog niet geheel tot die hoogte gekomen zijn en aan de gevoelens van onzen geliefden President voldoen, omdat hij deze dingen begrijpt, en God is met hem om hem te inspireren en te besturen in zijn raadgevingen voor de Heiligen der laatste Dagen. Laat ons zien of wij dit tegenwoordige jaar verbeteringen kunnen brengen. Doch indien een hervorming teweeg gebracht moet worden zoo is het door krachtinspanning en werk. Indien het werkdadig in onszelve en in onze familiën moet zijn zoo zal het werk kosten. Dit rust op de Ring-Présidenten, op den Hoogen Raad en Bisschoppen, en op het geheele Priesterschap, en de Heer zal ons niet rechtvaardigen indien wij de verantwoordelijkheden van ons afwerpen. Van daar mijne Broederen en Zusteren, ik acht dat het beste wat wij doen kunnen is nieuwe besluiten in ons hart te nemen; en waar wij in het verleden te kort gekomen zijn, laat ons trachten het in de toekomst in orde te brengen. En zoo zeker als wij het doen, zoo zal de Heer met ons zijn en de openbaringen van zijn macht zal in elken Ring en Wijk van Zion gevoeld worden. Het is de regel, de discipline van de Kerk, en wij moeten trachten het in het leven te volvoeren, dat het tot ons moge gezegd worden wanneer wij dit leven verlaten zullen hebben, gelijk het van tal van goede menschen gezegd kan worden. „Wel gedaan, gij goede en getrouwe dienstknecht; gij

hebt wel gedaan gedurende uw levenstijd; gij hebt de mate van uwe schepping in nuttigheid voor den Heer volbracht en hebt onzelfzuchtig gearbeid in het belang van Zijn werk.“ Indien wij onszelve van zelfzuchtigheid zouden ontdoen en in volkomenheid in onzen Vader vertrouwen, hoe heerlijk zou onze geschiedenis zijn.

Ik veronderstel dat ik al den tijd ingenomen heb welke mij toebehoorde. Ik gevoel wel, Ik weet dat dit het werk van God is. Ik geef u getuigenis dat het zulks is. Het Evangelie is in onze dagen en tijd geopenbaard geworden en wij zijn bevoorrecht geworden dat onze oogen een weinig geopend zijn geworden om de groote waarheden te verstaan welke God geopenbaard heeft. Deze broederen aan het hoofd zijn de juiste mannen in de rechte plaats. Het Presidenschap der Kerk is met inspiratie vervuld; het is met de macht van God bekleed, tot de mate dat hare bediening succesvol is, en zal voort gaan nuttig te zijn. Laat onze bediening voort gaan nuttig te zijn en de Kerk zal triumfeeren; het koninkrijk zal van lieverlede aan den Heiligen van den Allerhoogste gegeven worden en zal nimmer van hen genomen worden Amen.

„Hij zal omkomen”.

Door Ouderling Geo. Reynolds. *(Uit het Engelsch door Ienke Kooijman.)*

Nauwelijks waren de rijkdommen van Amerika bekend geworden aan de volkeren van Europa door de ontdekkingen en veroveringen van de Spanjaarden, of de onderscheidene monarchiën begonnen de westelijke wereld onder zich te verdeelen, zooals zij nu bezig zijn met Afrika en China Engeland, Frankrijk, Portugal en andere naties volgden het voorbeeld van Spanje en vestigden koloniën in dat land, totdat een landkaart van honderdvijftig jaren geleden het geheele Amerikaansche vasteland aantoonde als behoorende aan — of schatplichtig zijnde aan een van de Europeesche machten. Het volk van de Vereenigde Staten was het eerste om het vreemde juk af te schudden en hun voorbeeld werd, enkele tientallen van jaren later, gevolgd door een aantal andere. Het is wel eenigszins opmerkenswaardig dat deze revolutionaire opheffingen het meest actief en op elkaar volgend waren tusschen den tijd der verschijning van den Vader en den Zoon aan den jeugdigen profet Joseph Smith in 1820, en de publikatie van het Boek van Mormon omstreeks tien jaren later. Tusschen deze datums verklaarden Ecuador, Brazilië, Mexico, Bolivia en Peru zich onafhankelijk van alle vreemde machten. In al deze gevallen, behalve in Brazilië, werd er een republiek verklaard, min of meer gevormd naar het voorbeeld van de Vereenigde Staten. In Brazilië werd een onafhankelijk keizerrijk afgekondigd.

In het tiende hoofdstuk van het tweede boek van Nephi komt de volgende profetie voor, geuit door zijn broeder Jacob:

Maar ziet, dit land, zegt God, zal een land uwer inwoning zijn en de Heidenen zullen op dit land gezegend worden.

En dit land zal een land van vrijheid zijn voor de Heidenen, en er zullen geen koningen op het land zijn, die uit de Heidenen zullen opstaan.

En ik wil dit land versterken tegen alle andere natiën.

En hij die tegen Zion strijdt, zal omkomen, zegt God.

Want die eenen koning verwekt tegen mij, zal omkomen; want ik, de Heere, de Koning des Hemels, zal hun koning zijn en ik zal degenen die mijne woorden hooren, voor eeuwig tot een licht zijn.

Het zal opgemerkt worden, dat het in deze profetie vastgesteld is, dat „er geen koningen op het land zullen zijn, die uit de heidenen zullen opstaan.“* Want die een koning verwekt tegen mij zal omkomen“. Het kan niet gezegd worden, dat deze koningen die uit de Heidenen waren opgestaan vóór de publikatie van het Boek van Mormon. tegen God verwekt waren, want „waar geen wet is, daar is geen veroordeeling“ en daarom konden zij, die geen gelegenheid hadden om de wet te kennen, of die opgestaan waren vóórdat die wet was gepubliceerd, dit niet hebben gedaan in opstand tegen of in tegenstelling met het woord en den wil des Heeren. Dit was het geval met Brazilië, maar zelfs dat keizerrijk is vervallen in Gods eigen tijd en een republikeinsche vorm van bestuur oefent zijn invloed in dat land uit.

Maar er is een geval, dat meest verschrikkelijk de vervloeking vervult, in de bovenaangehaalde profetie omvat; het is dat van Keizer Lodewijk Napoleon van Frankrijk en dezen die met hem vereenigd waren in de poging om een Keizerrijk in Mexico op te richten.

Voor een aantal jaren was Lodewijk Napoleon de machtigste man in Europa. Gedeeltelijk door de glans van zijn naam, als „de neef van zijn oom“, en gedeeltelijk door voortdurende inspanning, vereenigd met een politieke schranderheid, had hij zich zelven van een politieken banneling in Engeland, opgewerkt eerst tot president van de Fransche Republiek en later tot Keizer der Franschen. Voor een tijd ging alles wel met hem, zoover als de uiterlijke schijn betrof, maar hij ondernam om een koning te verwekken uit de Heidenen tegen den Heer op dit vasteland (Amerika) en toen kwam een bepaalde, ofschoon geleidelijke verwoesting op hem.

In de dagen toen Napoleon president was van de Fransche Republiek (1851), bezocht Ouderling John Taylor, met andere broederen Europa, als een zendeling van de Kerk van Jezus Christus. Zijne werkzaamheden waren grootendeels in Frankrijk en Duitschland. Hij publiceerde het Boek van Mormon in de talen van deze beide naties, en droeg er bijzonder zorg voor, dat de Fransche vertaling in het bereik zou gesteld worden van den President der Republiek en andere hooge ambtenaren. Wij weten niet of Lodewijk Napoleon het heilige verslag las, maar hij had de volle gelegenheid om zulks te doen. Indien hij niet bekend was met de profetiën, welke dat boek bevat, ligt de schuld niet aan de dienstknechten van God. De *coup d'état* (staatsgreep) volgde

in December 1851, en de geringe hoop die er bestaan had, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen officiëel zou worden erkend door de Fransche Regeering, werd verpletterd door het despotisme dat volgde. Juist in dien tijd werd Lodewijk Napoleon van president tot Keizer uitgeroepen (November 1852). Hij huwde de schoone Spaansche Gravin Eugenia de Montejú, in 1853, dewelke, binnen weinig jaren, hem een zoon schonk (1856), de eenige vrucht van hunne gemeenschap. Hij voerde voorspoedige oorlogen tegen Rusland, Oostenrijk en Cochín China, in alle welke de Franschen den zege behaalden en, in twee gevallen, vermeerderde macht en rijkdom verkregen.

In den loop des tijds (1861) zette Napoleon het zich in 't hoofd, dat hij een Keizerrijk wilde oprichten in Mexico. De verwarde toestand van zaken in dat land verschafte hem het voorwendsel, dat de rechten der Fransche burgers niet beschermd werden. Engeland en Spanje waren in het eerst geneigd om hem in zijn waagstuk bij te staan, maar trokken zich spoedig terug, en hij was alleen gelaten om zijn plan te volvoeren. Maximiliaan, Aartshertog van Oostenrijk, een broeder van den Keizer Frans Jozef, werd verkoren om de Keizerlijke positie te bekleeden. Een tijd lang aarzelde hij; hij wilde liever niet de hartelijk aangeboden eer aannemen, maar gedurig aangespoord zijnde door den Franschen Keizer en zijne vrienden, nam hij het ten slotte aan. Hij kwam met zijne vrouw, de Prinses Charlotta, zuster van den Koning der Belgen, naar Mexico over, en voor een tijd maakte hij, met de hulp van de Fransche bajonetten en de troepen van de tegenwerkende Mexikaansche partij, een voorspoedigen veldtocht. Toen maakte het gouvernement van de Vereenigde Staten zulk een hevig protest tegen het geheele plan, en verklaarde zich zoo sterk als de verdediger van de Mexikaansche Republiek, dat het Napoleon wèl dacht om de Fransche troepen terug te trekken en dienovereenkomstig scheepten zij zich in voor Europa. Maximiliaan, die van heldenstof gemaakt was, weigerde te vluchten, zijn Mexikaansche volgers werden verpletterd door de nationale strijdmacht, hij werd gevangen genomen en met twee zijner generaals, Miramon en Mejia, daarna doodgeschoten (Juni 1867). *(Word vervolgd).*

Mededeelingen.

Den 1sten September 11. hadden wij het genoegen Apostel Francis M. Lyman, President der Europeesche Zending, en Zuster Lyman, die aangekomen waren van Denemarken en Duitschland, hier in Rotterdam te begroeten. Maar wegens de lange reis welke zij gemaakt hadden, en de vele belangrijke zaken verwachtende President Lyman in Engeland, was het niet mogelijk voor hem lang met ons te blijven. Daarom vortrokken zij denzelfden avond naar Liverpool. Apostel Lyman verzocht dat zijne hartelijke groeten aan de Zendelingen en Heiligen in deze Zending gedaan zouden

worden. Sedert zijn bezoek hier in Nederland in Juni, heeft hij vele andere landen bezocht. In acht weken heeft hij twintig Conferentiën zoowel als andere vergaderingen bijgewoond, door de verschillende afdeelingen der Zending van Zwitserland tot Noorwegen en Zweden.

Met gevoelens van tevredenheid kunnen wij melden dat Ouderling Herman B. Denkers, President der Hollandsche vergaderingen in Ogden, Utah, zijne diensten als vertegenwoordiger voor de *Ster* in Utah heeft aangeboden, welke aangenomen zijn geworden. Hiermede wenschen wij onzen hartelijken dank daarvoor aan Br. Denkers uit te drukken. Wij verwachten dat de belangen der *Ster* onder de Hollandsch-sprekende broeders en zusters aldaar zullen vermeerderd worden. Alle degenen welke met abonnementen voor dit tijdschrift achter zijn, worden beleefd verzocht zich in persoon of per brief aan Br. Denkers te wenden om dezelve te voldoen. Alle zaken van verandering van adres, enz. kunnen aan hem of rechtstreeksch aan dit kantoor vermeld worden.

Den 9 September is Ouderling Arnold H. Schulthess die voor ruim twee en een half jaren over de Duitsche Zending heeft gepreseed in Rotterdam met eenige Heiligen uit Zwitserland aangekomen op zijn huisreis. Wij hadden het plezier Br. Schulthess alhier te ontmoeten en hem in goede gezondheid te vinden. Onder zijn bestuur is het werk in Duitschland grootelijks vooruitgegaan en is heden in eenen voortreffelijken toestand. Br. Schulthess heeft als opvolger Ouderling Hugh J. Cannon die voor de tweede maal in Duitschland op zending komt.

Godsdiensten der Wereld.

De volgende cijfers zijn van de „Noord American Review:

Behalve een aantal mindere sekten, zooals de Abyssiniërs, de Copten, de Armeniërs, de Nestoriëns en de Jacobeinen, te zamen ongeveer vier of vijf millioen uitmakende, vinden wij drie groote afdeelingen in de christenwereld — de Heilige Orthodoxe Grieksche Kerk met 98,000,000, volgelingen; de Protestantsche Kerken met ongeveer 143,000,000, en de Roomsche Katholieke Kerk met 230,000,000 leden. Er zijn geen statistieken waaruit wij naar verhouding de vermeerdering van ledental van deze drie groote afdeelingen konden beschouwen. Doch de groei van het volk onder hun bestuur is aldus bij verpelijking gegeven. De Roomsche Katholieken, hadden in het jaar 1500, het bestuur over 80,000,000 menschen; in 1700, over 90,000,000 en in 1891, over 242,000,000. De Grieksche Katholieke, in 1500, hadden het bestuur over 2,000,000, in het jaar 1700; 33,000,000 en in 1891, 128,000,000. De Protestanten in 1500, waren noch niet; in het jaar 1700, zoo hielden zij bestuur over 22,000,000, en in 1891, over 520,000,000. In de vier laatste eeuwen, de staatkundige macht van de Roomsche Katholieke is meer dan

drie malen vermeerderd, dat der Grieksche, zes maal en dat der Protestansche heeft zich van niets ontwikkeld tot het bestuur over één derde van de bevolking der wereld. Het is zeer duidelijk te zien welk van deze drie groote afdeelingen zich het snelste uitbreid. Meer belangrijk en moeilijk is de vraag aangaande den verstandelijken en zedelijken vooruitgang van deze drie groote afdeelingen der christenwereld.

Men zou zich echter herinneren dat, ofschoon de Protestantsche afdeeling een groot totaal aantoot, zoo is het in zulke gedeelten opgebroken, dat geene enkele onderafdeeling eenige noemelijke sterkte heeft, indien zulks vergeleken wordt met hare tegenpartijders. De getallen zouden alzoo aanmerkelijk verminderd worden indien alle welke in hun hart atheïst of ongeloovig zijn, van hunne statistieke lijsten geschrapt worden. En in alle waarschijnlijkheid zijn deze soort meer onder de Protestanten dan onder de andere kerken.

Ginds in het Westen.

WIJZE: „Ik heb een Heiland.“

Ginds in het Westen, alwaar 't Rotsgebergte
Zijn toppen doet rijzen, zoo fier en zoo trotsch,
Daar staat ook een berg met een Tempel des Heeren,
Daar vindt men den berg van het Huis onzes Gods.

Koor: *Naar u o! verlang ik,
Gij bergen van Zion!
Naar u o! verlang ik,
'k Verlang steeds naar u.*

Ginds in het Westen is 't land waar de Heere
Zijn Kerk en Zijn Rijk heeft hersteld op de aard,
Dáár is het alwaar Hij door Zijne Profeten
Gedurig Zijn wil aan Zijn volk openbaart.

Ginds in het Westen in 't Huis van den Heere,
Daar doopt men in 't Doopvont aan dat doel gewijd,
De levenden, zij die op aard nog vertoeven,
Voor hen, reeds ontvloón aan 't gebied van den tijd.

Ginds in het Westen alwaar 't Rotsgebergte
Zijn toppen doet rijzen zoo fier en zoo trotsch,
Daar wacht men weldra uit den hemel verschijnen
De Heiland, de Koning der kinderen Gods.

Ginds in het Westen, in 't land van de bergen,
Daar gaad'ren de volgers des Heeren zich saám;
Zij komen om van Zijne wegen te leeren,
Vermelden Zijn liefde en prijzen Zijn naam.

Ginds in het Westen — mijn hope en verlangen,
Mijn hartebeê, daaglijks gezonden omhoog,
Is, dat ik ook eenmaal dáárheen moge trekken,
Dat 'k eens op de bergen mijn voet zetten moog'.

De Siter.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Amsterdamsche Halfjaarlijksche Conferentie.

De Halfjaarlijksche Conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen der Amsterdamsche Afdeeling, werd op Zondag 8 September, l.l. te Amsterdam gehouden. De Vergaderingen werden gehouden, om 10 uur v.m. en 2 uur n.m. in het gewone lokaal, de Wittenstraat 111 en 's avonds ten 7.30 uur, in het gebouw „Geelvink”, Singel.

Aanwezig waren: Sylvester Q. Cannon, President der Nederlandsch-Belgische Zending; S. F. Taylor, Conferentie President en de Zendelingen, G. B. Denkers, J. W. F. Mijers, W. Dalebout, W. M. Lilley-white, H. Bel en L. Y. Rigby van de Amsterdamsche Conferentie; H. De Brij, Conferentie President, L. Kragt, L. Roghaar, G. Bernardis, J. van Daalen, M. Bakker en J. H. Peterson, van de Rotterdamsche Conferentie; J. C. Platt, Conferentie President, L. Venema, A. Bragonje, A. J. Neuteboom, van de Groningsche Conferentie; G. L. Weijler, Conferentie President en B. Crezee der Arnhemische Conferentie en de Conferentie Presidenten C. P. Beus, der Luiksche en L. van den Akker der Brusselsche Conferentie, als mede de Ouderlingen S. en J. Springer, welke eervol van hunne Zendingen ontslagen waren.

Conferentie President S. F. Taylor leidde de Vergaderingen; de voormiddag vergadering werd geopend met het zingen van het lied „De Nacht vliedt heen”, gebeden door Ouderling J. Springer, waarna het lied „Wat is het Evangelie“, gezongen werd. President Taylor heette allen harteijk welkom en gaf zijne blijdschap te kennen, zoovele heiligen van Amsterdam en andere plaatsen tegenwoordig te zien. De eerste spreker was Ouderling M. Bakker, welke eenige van de grondbeginselen van het Evangelie besprak, alsmede de goddelijke echtheid van het Boek van Mormon en gaf tevens zijne getuigenis aangaande de kennis welke hij bezat dat Joseph Smith een profeet van God was. Daarna sprak Conferentie Pres. L. van den Akker op zeer duidelijke wijze aangaande de herstelling van het Eeuwig Evangelie en de noodzakelijkheid van Openbaring. De laatste spreker was Conf. Pres. H. De Brij welke in herinnering bracht dat Christus een bepaalde wetenschap van den Vader in den Hemel en zijne werken had, waardoor de mensch een vasten grond voor het geloof in God kan hebben. Als ook van de redelijkheid om God als Schepper te erkennen daar Hij zulks in werkelijkheid is. Daarna werd het lied „Kom, o, Gij Vredenvorst“, gezongen en geeindigd met dankzegging door Ouderling W. Dalebout.

De namiddag Vergadering werd geopend door het zingen van het lied, „Verlosser van Israel“, gebeden door Ouderling A. J. Neuteboom, daarna werd het lied, „Nader mijn Heiland tot U“,

gezongen. Vervolgens werd het Avondmaal bediend door Ouderlingen L. J. Kragt, L. Y. Rigby bijgestaan door Ouderlingen G. B. Denkers en John. W. F. Mijers. Ouderling Kragt sprak eenige woorden aangaande het heilige avondmaal, voordat hetzelfde werd toegediend. Daarna stelde Conf. Pres. Taylor; de algemeene Autoriteiten der Kerk en het Presidentschap der Europeesche Zending voor, benevens Sylvester Q. Cannon als President der Nederlandsch-Belgische Zending; Stanley F. Taylor als President en Wm. M. Lilleywhite, Gerard B. Denkers, John. W. F. Mijers, Wm. Dalebout, Lambertus J. Kragt en Lorenzo Y. Rigby, als reizende Zendingen der Amsterdamsche Conferentie, welke eenstemmig in hunne roepingen erkend werden. Daarna las Ouderling Taylor het statistiek verslag der Amsterdamsche Conferentie en het verslag der werkzaamheden der Zendingen vanaf 1 Februari 1901 tot op 31 Augustus 1901 voor, hetwelk luidde als volgt: Zendingen van Zion, 7, lokaal Priesterschap, Ouderlingen, 6; Priesters, 7; leeraars, 16; Diakenen, 11; Leden, 341; totaal aantal ambtenaren en leden, (Zendingen niet medegerekend), 381; Kinderen beneden acht jaar, welke ingezegend zijn, 131; totaal aantal zielen, 512.

Het werk-verslag luidde als volgt: Tractaten uitgegeven van deur tot deur 3490; op andere wijze 1024; Boeken verkocht 55; uitgeleend 72; weggegeven 10; Huizen bezocht met het eerste tractaat 3054; op eerste uitnoodiging 335; op wederuitnoodiging 372; Evangelie gesprekken 1615; Vergaderingen gehouden, 150; Zondagsscholen, 57; Theologische klassen, 14; Priester vergaderingen, 13; Zuster vergaderingen, 13; Gedoopt niet leden, 34; Kinderen van leden, 9; totaal 48; Bevestigd 48; Kinderen ingezegend, 22; Opgetrokken naar Zion, 8; Leden ontvangen van andere Conferentiën, 2; Verhuisd naar andere Conferentiën, 10; afgesneden, 2. Daarna sprak President S. Q. Cannon, welke zijne blijdschap betuigde zoo velen tegenwoordig te zien en sprak verder aangaande de groote waarde van het Evangelie, de noodzakelijkheid om overeenkomstig hetzelfde te leven en moedigde allen heiligen aan om getrouw te blijven aan hetzelfde, opdat een kroon der gerechtigheid door hen allen mocht ontvangen worden. Daarna sprak Ouderling S. Springer, aangaande de aandacht der toehoorders onder het spreken en over de zegeningen welke hij van den Heer op zijne afgehoopen Zending genooten had en moedigde de heiligen eveneens aan om in eensgezindheid en liefde in dit Eeuwige werk voort te gaan. Daarna werd het lied „O, vast als Rotssteen”, gezongen en geëindigd met dankzegging door Ouderling J. C. Platt.

De avondvergadering werd geopend met het zingen van het lied „O, volheid van Zegen”, gebeden door Ouderling H. Bel, daarna werd het lied gezongen „O, mijn Vader”. De spreker was Ouderling L. Venema, welke een zeer leerrijke rede hield, zoowel voor vreemdelingen als voor de Heiligen, over het plan der zaligheid en gaf in duidelijke en krachtige bewoording een overzicht van den afval en herstelling van het Evangelie. Daarna werd het lied „Wij danken u, Heer”, gezongen en dankzegging door Ouderling G. L. Weiler.

Vele vreemdelingen waren tegenwoordig en de Geest des Heeren werd in ruime mate gesmaakt zoodat allen rijkelijk gezegend en tevreden huiswaarts keerden.

Op Maandag 9 September ten 10 uur voormiddag werd een Priestervergadering voor de Zendingen gehouden, alwaar uit hunne verslagen bleek dat de Zending in vooruitgaanden toestand is. Ook werden door President S. Q. Cannon goede en nuttige leeringen gegeven en de wil des Heeren blijkt daaruit duidelijk te zijn dat zoowel de Heiligen als het Priesterschap, in elke richting waar zulks mogelijk is, verbeteringen, en vooruitgang brengen en gehoorzamen aan de geboden Gods leven.

Secr. W. DALEBOUT.

Wat aangaande den Bijbel?

Aan de „Deseret News”, werden de volgende vragen gesteld.

1. Omstreeks welk jaar werden de handschriften, welke de Bijbel bevat, in een boek samengesteld en Bijbel genoemd?

2. Door wien werden zij te zamen gebonden en Bijbel genoemd?

3. Wie vertaalde den Bijbel het eerst in de Engelsche taal? Was hij een Katholiek of een Protestant?

4. Is de Bijbel sedert hare eerste uitgave herzien?

5. Waren de handschriften, waaruit het Oude Testament bestaat, in één boek te zamen gevat vóór den tijd van Christus?

De eerste twee vragen kunnen als één gerekend worden. Daar is, zoover als wij weten, geen verslag waardoor wordt aange-toond door wien de geïnspireerde Schriften voor het eerst tezamen gevoegd werden in één volume en Bijbel werd genoemd.

De enkelvoudige vorm van het zelfstandignaamwoord was in de middeleeuwen algemeen in gebruik, ofschoon de oorspronkelijke Grieksche naam meervoudig was — Ta Biblia — beteekende De Boeken, en bedoelende een verzameling van geschriften welke de een van den ander onafhankelijk waren. De naam moet reeds van de vroegste eeuwen dagteekenen; toen de heilige schriften beschouwd werden als „de boeken”, vanwege hunne uitnemendheid.

Toen elk van deze boeken van de handen van de geïnspireerden schrijvers voort kwam waren zij slechts eenig. Doch daar hunne autoriteit erkend werd, zoo werden copiën vermenigvuldigd en in omloop gebracht door de verschillende vertakkingen der Kerk. Op deze wijze ontstonden er verzamelingen van heilige boeken. Deze eens vastgesteld zijnde werden tezamen gehouden en „Ta Biblia” genoemd.

Reeds 200 jaar na Christus, werden lijsten van catalogussen van de als geïnspireerden boeken aangénomene, gepubliceerd.

Niets minder dan vijftien zulke boeken dragende de datum van twee tot vierhonderd jaar na Christus zijn bekend.

Zij verschillen een weinig, doch zij bewijzen dat de Bijbel in die dagen in hoofdzaak dezelfde was als heden. Zes van deze

catalogussen door Anathanasius, Epiphanius, Ruffin, Augustine, de derde raadsvergadering te Carthago, en Dionysius, de Areapagite, zijn in overeenstemming met de tegenwoordige Canon der schriften. In de andere catalogussen is het boek der Openbaringen uitgelaten. In eene andere ontbreekt Jakobus, 2 Petrus, 3 Johannes en de zendbrief aan de Hebreëen. In weder een andere ontbreekt Jakobus, Judas, 2 Petrus en de 2de en 3de Zendbrief van Johannes, Openbaringen, enz.

Doch de catalogussen waarvan wij gesproken hebben zijn niet de eenige bewijzen dat de Bijbel in de eerste eeuwen van onze tijdrekening bestond. Het vroegste handschrift dagteekend van den zelfden tijd.

Het Alexandrische handschrift bevat vier volumen en bestaat zoowel uit het Oude als Nieuwe Testament, en bevindt zich thans in het Britsche Museum te Londen. Het was vóór de vijfde eeuw geschreven. In het vaticaan is een ander handschrift hetwelk tot de vierde eeuw behoort. Het Oude Testament, was in de Grieksche vertaling overgezet en bekend onder den naam van „Septuagint” reeds meer dan twee honderd jaar voor Christus. Het wordt in het Nieuwe Testament aangehaald en de eerste verwijzing naar hetzelfde werd door Aristobulus gemaakt, welke in de tweede eeuw vóór onze tijdrekening leefde.

Het moge opgemerkt worden dat reeds in de tweede eeuw na Christus het algemeen gebruikelijk was, om naar de boeken van de Mozaïsche bedeeeling als het Oude Verbond te verwijzen, hetwelk in den vorm van „Oude Testament” is overgezet geworden. Het feit bewijst het bestaan in die eeuw van een verzameling van boeken aldus genaamd. De Boeken of „Ta Biblia” waren al reeds in dien tijd in één boek vervat, hetwelk in twee deelen verdeeld was.

De derde vraag kan in 't kort beantwoord worden. De eerste complete vertaling in het Engelsch werd gemaakt ongeveer in het jaar 1380 N. C., door Wyklyffe, den beroemden Engelschen hervormer, een van de grootste pionniers van de hervorming. De eerste uitgave van den Engelschen Bijbel werd in 1526 en 1532 door Tyndale gepubliceerd. Deze uitgave werd echter opgekocht door Bisschop Tonstall en Sir Thomas More en door hen verbrand, doch een grootere en verbeterde uitgave verscheen spoedig daarna. Tyndale stierf den martelaars dood.

De zoogenaamde Groote Engelsche Bijbel verscheen in 1539. Deze was herzien onder goedkeuring van Cranmer en door „autoriteit”, gepubliceerd. In 1603 stelde Koning James een commissie aan om de bestaande vertaling te herzien. Zij volbrachten dit werk in vier jaren, en het gevolg daarvan was de geautoriseerde vertaling, welke in 1611 gedrukt werd.

De vierde vraag is in 't kort beantwoord geworden in zooverre als het den Engelschen Bijbel betreft. De Hebreuwsche text was zeer critisch onderzocht door Joden te Fieberia, meer als duizend jaargeleden, en verbeteringen aangebracht overeenkomstig de meening van de bestaande verschillende handschriften. Hun text is bekend

onder den naam van Masoretische, en zoo zorgvuldig is het werk gedaan, dat onderzoekingen welke onlangs gedaan zijn in het geheel hare lezing bevestigen. Toen de Joden door de Mahomedanen verspreid werden, vluchten hunne wijze mannen naar Spanje, Italië en Centraal Europa, nemende de handschriften met zich. Na verloop van tijd ontstonden er weder verschillende lezingen, tengevolge van onjuiste copieëring en een herziening werd wederom noodig om de errata te verbeteren.

De Grieksche vertaling is eveneens in de laatste twee eeuwen onderzocht en herzien geworden, door geleerden, welke de bestaande handschriften zorgvuldig vergeleken. Hun doel was de vertaling naar haren oorspronkelijken vorm waarin zij geschreven was te herstellen, en hun arbeid in die richting is met wonderbaarlijk succes bekroond, indien de moeilijkheden welke zij te overwinnen hadden in aanmerking genomen worden.

De laatste vraag is al reeds beantwoord geworden. De Septuagint bestond reeds vóór den tijd dat de Heer en Zaligmaker op aarde leefde en werd aan het algemeen zoowel door de joden als door de christenen als echt erkend. Dat de Canon van het Oude Testament in dien tijd bestond, blijkt duidelijk uit het Nieuwe Testament en van de geschriften van Flavius Josephus. In het Nieuwe Testament is bijna elk boek van het Oude Testament aangehaald uitgenomen, Ruth, Ezra, Nehemia, Hooglied, Prediker en Klaagliederen van Jeremia, doch zij zijn alle begrepen in de drievoudige verdeeling. „De Wet“, „de Profeten“ en „de Schriften“.

Hoe de boeken van het Oude Testament bewaard bleven is zeer moeilijk in dit lange tijds verloop na te gaan. De boeken der Wet werden in den Tabernakel geplaatst en werden aldaar gedurende de reis door de wildernis bewaard. De geïnspireerde schrijvers van Josua tot op David, plaatsten hunne Schriften in het zelfde heiligdom. Salomo bracht deze verzameling over naar den Tempel en voegde zijne geschriften daarbij. De geschriften van de profeten werden achtereenvolgens ook daarbij gevoegd. Met de verwoesting van den Tempel werden zij zonder twijfel ergens in veiligheid verborgen. Daniël was met de Wet zoowel als met de Profeten bekend. Toen de Tempel herbouwd was, verzamelde Ezra de Heilige Schriften. De zijne werden daarbij gevoegd, waarschijnlijk door Simon den rechtvaardige en ten laatste werden de boeken van Nehemia en Maleachi met de geïnspireerde verzameling opgeborgen. Dit is een waarschijnlijke theorie aangaande den oorsprong en bewaring van het Oude Testament.

Des News.

Uitwendige Bewijzen van het Boek van Mormon.

De bewijzen der waarheid van het verslag van het volk op het Westelijke vasteland (Amerika), worden immer vermenigvuldigd. Het Boek van Mormon geeft eene duidelijke en getrouwe geschie-

denis van het vertrek omstreeks 600 jaren voor Christus en onder de leiding des Heeren van een gezelschap der nakomelingen van Ephraim en Manasse, de zonen van Jozef, van Jeruzalem naar een ander land; en de geschiedenis hunner afstammelingen aldaar. In dit Boek is eveneens vervat eene beschrijving van eene kolonie welke Azië verliet ten tijde van het bouwen des torens van Babel, die naar Amerika voeren en zich daar vestigde. Onder verscheidene getuigenissen buiten dit gewichtige Boek, welke bewijzen de Hebreeuwsche oorsprong der inboorlingen van Amerika is het volgende van het boek „Mexican Antiquities“ (Mexikaansche Oudheden) van Lord Kingsborough geschreven:

De eerste reden om te besluiten, dat de Indiaansche (roodhuiden) geslachten van Hebreeuwsche nakomelingschap zijn, is in hun geloof in de zinnebeeldige reiniging uit water. De inwoners van Utican gaven het water, waarmede zij hunne kinderen doopten, den titel van het water van wedergeboorte. De Indianen aanbaden hem, wien zij geloofden, den levenden en waarachtigen God te zijn, van wien zij geen gegraveerd beeld maakten. De tweede reden om te gelooven, dat de godsdienst der Indianen Jodendom was, is, dat zij de besnijdenis gebruikten: ten derde, dat zij verwachten een Messias; ten vierde, dat vele woorden met de viering hunner godsdienstige plechtigheden verband hielden met die van Hebreuwsche afkomst; ten vijfde, de verlegenheid, waarin de meeste Spaansche schrijvers hunne lezers geplaatst hebben, door hun geene keuze overlatende, dan tot de beslissing te komen, óf dat de Hebreëu volksplantingen in Amerika aanlegden en hunne ceremoniën onder de Roodhuiden vestigden, óf de duivel had in de nieuwe wereld de ceremoniën en plechtigheden nagemaakt, welke God aan Zijn uitverkoren volk gegeven had. Ten zesde, de vergelijking tusschen vele der gebruiken en plechtigheden van de Roodhuiden en der Joden. Ten zevende, de gelijkheid welke bestond tusschen de Indiaansche en Hebreuwsche zedelijke wetten. Ten achtste, de kennis, welke de Mexikaansche en Peruviaansche overleveringen verschaften; dat de Roodhuiden bezaten de geschiedenis in de vijf boeken van Mozes vervat. Ten negende, de beroemde landverhuizing van Aztlan (Azië). Ten tiende, de teekenen van Joodsche geschiedenis, overleveringen, wetten, gewoonten, zeden, welke in de Mexikaansche schilderijen gevonden worden. Ten elfde, de gedurige herhaling van offerande onder de Roodhuiden en de godsdienstige inwijding van het bloed en vet der slachtoffers, Ten twaalfde, de stijl van de bouwkunde in hunne tempelen.

Herrara schrijft verder in zijn „Geschiedenis van Amerika“: De doop was in Yucatan bekend; de naam, welke dezelve gegeven werd, beteekende wedergeboren te zijn.

Gemengd Nieuws

Een Amerikaansch Tijdschrift deelde onlangs mede, dat er zich in 1880 vier Beetwortel Suikerfabrieken in de Ver. Staten van N. Amerika bevonden, welke aan 350 arbeiders werk verschafften en voor een waarde van 282,572 dollar fabriceerden. In het jaar 1900 beliep het aantal Bëetwortel Suikerfabrieken op 31, welke onder elf Staten en Grondgebieden verdeeld waren. Zij gaven aan 1.970 arbeiders werk en produceerden voor een waarde van 7,323,857 dollar aan Suiker.

Een zeer belangrijke Vergadering, van vertegenwoordigers van een twaalfstal kanaal Maatschappijen, werd de vorige maand in Ogden, Utah, gehouden. Hun doel was een plan in overweging te nemen tot het leggen van een dam in den Ogden vallei, voor het afsluiten van water. De dam zou waarschijnlijk 60 voet hoog zijn, en 175,000 dollars kosten en 1,750,000,000 kubieke voet water kunnen afsluiten.

De jongste tien-jaarlijksche volkstelling van Nederland toont aan dat het totaal van personen die tot geen Kerkelijke gezindte behooren is 115,176, of 2.3 procent der bevolking. Uit de telling van 1899 was het totaal opgegeven 81,065. Het getal is dus met ruim 30,000 vermeerderd of 37 pCt., terwijl de bevolking met 13 pCt. toenam.

Eene vreugdeverzameling van Scandinaviërs in Utah had te „Saltair”, een uitspanningsoord aan het Zoute Meer op den 16 Augustus, l.l. plaats. Van groot belang was eene redevoering van Pres. Lorenzo Snow in dewelke hij gewicht op het groote werk legde, dat onder de volken van Denemarken, Zweden en Noorwegen, in de verspreiding van het Evangelie is verricht geworden. Pres. Snow verklaarde dat in de een-en-vijftig jaren sedert de aankomst van Apostel Erastus Snow in Denemarken, ongeveer 1300 zendingen in Scandinavië gearbeid hebben, en meer dan 46,000 personen in die landen in de Kerk gedoopt zijn geworden.

Men berekent dat het goud, hetwelk gedurende dezen zomer uit de goudmijnen van Alaska en Klondike, Canada, naar de Ver. Staten van N. Amerika vervoerd zal worden een waarde van 25 à 30,000,000 Dollar zal bedragen.

Notitie van Conferentie.

De Arnheemsche Conferentie zal den 29 September a. s. in Arnhem plaats hebben, bestaande uit twee vergaderingen, 's morgens ten 10 uur in het gewone lokaal Walstraat 6, en 's avonds ten 7.30 uur in het „Logebouw”, Rijnstraat. Eene herhalings oefening van de Zondagschool zal ook 's namiddags om 1.30 uur in de gewone zaal gehouden worden. Eene algemeene uitnoodiging wordt aan al de Heiligen en vrienden gegeven tot het behulpzaam zijn en deel te hebben in deze Conferentie.

Ontslagen en Benoëmingen.

Ouderling Wm. A. Koldewijn is van zijn werkzaamheden in Dordrecht in de Rotterdamsche Conferentie ontslagen en aangewezen zijn arbeid in de Arnhemsche Conferentie voort te zetten.

Ouderling Aagt Jan Neuteboom en Jan van Daalen uit Ogden, Utah, zijn den 25en Augustus in Rotterdam in goeden welstand aangekomen. Hunne arbeidsvelden zijn hun aangewezen als volgt: Ouderling Neuteboom in de Groninger Conferentie. Ouderling van Daalen in de Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling Lambertus J. Kragt is van zijn arbeid in Rotterdam ontslagen, en geroepen om in de Amsterdamsche Conferentie werkzaam te zijn.

Ouderling Hendrik Bel is van zijn werkzaamheden in Amsterdam ontslagen, en aangewezen verder in Rotterdam te arbeiden.

Ouderling Pieter J. Graven van de Amsterdamsche Conferentie is, na getrouwen arbeid, van zijn zending cervol ontslagen om den 24en September van Liverpool op het Stoomschip „*New England*“ naar Zion af te varen.

Ouderling Lukas Venema van de Groninger Conferentie is van zijne werkzaamheden in de Zending cervol ontslagen met verlof om, naar verlangen, naar Zion op te trekken. Br. Venema is den meesten tijd in Friesland werkzaam geweest, alwaar hij sterke getuigenissen heeft afgelegd van de Evangelie-Boodschap en getrouw zich ingespannen heeft. Hij zal voor een tijd nog in Nederland blijven.

Wij wenschen dezen broederen veel voorspoed en zegeningen op hunne reizen en in hun leven.

Correspondentie.

Ouderling Jan Meibos Kzn., die den 13en Augustus met een gezelschap Heiligen naar Utah is opgetrokken, meldt ons uit Chicago, U. S. A., dat het gezelschap onder zijne leiding eene aangename en voorspoedige zeereis heeft gehad. Allen waren in Boston in goede gezondheid aangekomen en hadden hunne reis naar het Westen verder voortgezet.

I N H O U D:

De Geest van het Tempelwerk (Rede voering van Ouderling Murriner W. Merrill) (slot) Blz. 273 Hij zal Omkomen „ 276 Mededeelingen „ 278 Godsdiensden der Wereld „ 279 Ginds in het Westen „ 280 Amsterdamsche Halfjaarlijksche Conferentie „ 281	Wat aangaande den Bijbel Blz. 283 Uitwendige Bewijzen van het boek van Mormon „ 285 Gemengd Nieuws „ 287 Notitie van Conferentie „ 287 Ontslagen en Benoëmingen „ 288 Correspondentie „ 288
--	---

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.